

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นลำดับคือ

ตอนที่1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ กลุ่มสาขาวิชา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ลักษณะการพักอาศัย ลักษณะสถานศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย การปรับตัวในมหาวิทยาลัย และความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตร

ตอนที่2 เปรียบเทียบความแตกต่าง ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของกลุ่มตัวอย่างตามตัวแปรอิสระ

ตอนที่3 หาความสัมพันธ์ระหว่างค่าเฉลี่ยคะแนนความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรกับการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของนิสิต

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาขาวิชา ลักษณะสถานศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย และลักษณะการพักอาศัย

ข้อมูลส่วนตัว n = 412	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
• ชาย	175	42.50
• หญิง	236	57.30
• ไม่ได้ตอบ	1	0.20
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน		
• มากกว่าหรือเท่ากับ 3.00	176	42.70
• 2.50 – 2.99	130	31.60
• น้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.49	72	17.50
• ไม่ได้ตอบ	34	8.20
กลุ่มสาขาวิชา		
• วิทยาศาสตร์ชีววิทยา	87	21.10
• วิทยาศาสตร์กายภาพและเทคโนโลยี	132	32.00
• มนุษยศาสตร์	34	8.30
• สังคมศาสตร์	159	38.60
ลักษณะสถานศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัย		
• ชายล้วน	65	15.80
• หญิงล้วน	103	25.00
• สหศึกษา	243	59.00
• ไม่ได้ตอบ	1	0.20
ลักษณะการพักอาศัย		
• อาศัยอยู่กับครอบครัว	283	68.70
• ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว	127	30.80
• ไม่ได้ตอบ	2	0.50

จากตารางที่ 1 พบว่า กลุ่มตัวอย่างนิติระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยในปีการศึกษา 2548 จำนวน 412 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวนร้อยละ 57.30 นิติส่วนใหญ่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในระดับคะแนนมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีจำนวนร้อยละ 42.70 ส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขาวิชาสังคมศาสตร์ มีจำนวนร้อยละ 38.60 นิติส่วนใหญ่จบจากสถานศึกษาเดิมที่เป็นแบบสหศึกษา มีจำนวนร้อยละ 59 และส่วนใหญ่อาศัยอยู่กับครอบครัว มีจำนวนร้อยละ 68.70

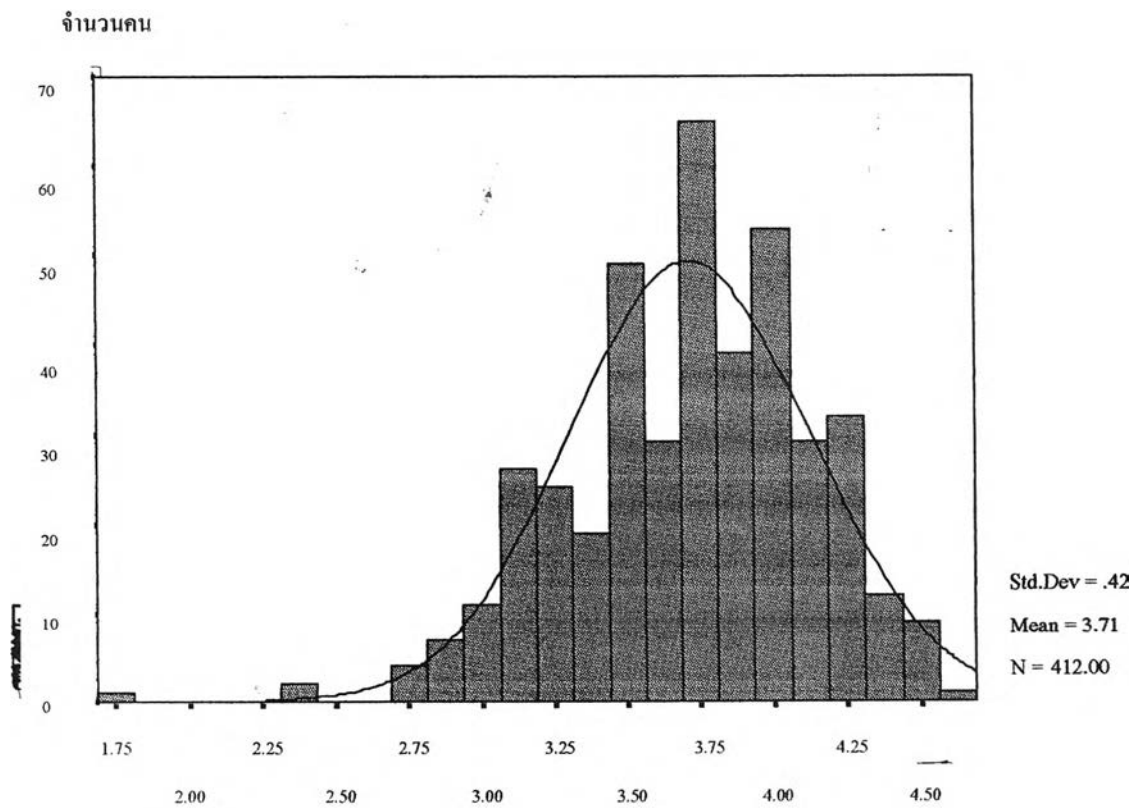
ตารางที่ 2 จำนวน ร้อยละของกลุ่มตัวอย่างในการปรับตัวแต่ละด้าน และค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนการปรับตัวในกลุ่มตัวอย่าง

การปรับตัว ในมหาวิทยาลัย	ความสามารถในการปรับตัวในมหาวิทยาลัย																								
	ปรับตัวไม่ได้ (1.00-1.99)					ปรับตัวได้น้อย (2.00-2.49)					ปรับตัวได้ปานกลาง (2.50-2.99)					ปรับตัวได้ดี (3.00-3.49)					ปรับตัวได้ดีมาก (3.50-4.00)				
	n	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	พิสัย	n	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	พิสัย	n	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	พิสัย	n	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	พิสัย	n	ร้อยละ	$\bar{X}$	S.D.	พิสัย
ด้านการเรียน	25	6.07	1.77	0.09	0.41	160	38.83	2.29	0.15	0.47	181	43.93	2.72	0.14	0.41	43	10.44	3.14	0.12	0.41	3	0.73	3.69	0.18	0.35
ด้านสังคม	0	0.00	0.00	0.00	0.00	26	6.31	2.28	0.16	0.47	171	44.66	3.18	0.13	0.42	184	41.50	2.78	0.14	0.47	31	7.52	3.77	0.31	1.15
ด้านส่วนบุคคล และอารมณ์	15	3.64	1.76	0.16	0.40	73	17.72	2.26	0.15	0.47	156	37.86	2.75	0.13	0.40	144	34.95	3.20	0.14	0.47	24	5.83	3.67	0.14	0.47
ด้านความผูกพัน กับสถานศึกษา	1	0.24	1.93	0.00	1.93	13	3.16	2.27	0.14	0.36	45	10.92	2.76	0.13	0.43	195	47.33	3.23	0.14	0.43	158	38.35	3.66	0.22	1.71
การปรับตัว โดยรวม	0	0.00	0.00	0.00	0.00	37	8.98	2.28	0.15	0.46	238	57.77	2.76	0.14	0.49	131	31.80	3.16	0.12	0.44	3	0.73	3.58	0.11	0.20

จากตารางที่ 2 นิติระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยส่วนใหญ่มีการปรับตัวโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนการปรับตัวในแต่ละด้านนั้นนิสิตส่วนใหญ่ปรับตัวได้ดีในด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย และปรับตัวได้ระดับปานกลางในด้านการเรียน ด้านสังคม และด้านส่วนบุคคลและอารมณ์

ตารางที่ 3 ค่าสถิติพรรณนาของคะแนนความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตร

N	Valid	412
	Missing	0
Mean		3.7148
Median		3.7600
Mode		4.20
Skewness		-.606
Std. Error of Skewness		.120
Kurtosis		.957
Std. Error of Kurtosis		.240
Percentiles	25	3.4700
	50	3.7600
	75	4.0250



จากรูปโด้ระฆังคว่ำ เมื่อพิจารณาจากแกนอนแสดงค่าของคะแนนความผูกพัน และแบ่งเป็นช่วง ๆ ละ 0.5 คะแนน ค่าในรูปคือ 2.00, 2.50, 3.00,...5.00 เป็นค่ากลางของแต่ละช่วง ส่วนความสูงแสดงความถี่หรือจำนวนนักเรียนที่มีค่าคะแนนความผูกพันในแต่ละช่วง ถ้าพิจารณาจากแผนภูมิแท่ง จะพบว่าการแจกแจงของตัวแปรคะแนนความผูกพัน มีการแจกแจงใกล้เคียงแบบปกติหรือค่อนข้างมีความสมมาตร คือ เบ้ซ้ายเล็กน้อยเท่านั้น นอกจากนั้นเมื่อพิจารณาค่าสถิติจากตารางที่ 5 พบว่า ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.71 ในขณะที่ค่ามัธยฐานเท่ากับ 3.76 ถือว่าใกล้เคียงกันมาก จึงพอสรุปได้ว่าเป็นค่าใกล้เคียงกัน ถือว่าการแจกแจงค่อนข้างสมมาตร (mean < median น้อยมาก)

**ตารางที่ 4** ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของคะแนนความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร

ความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ยต่ำสุด	ค่าเฉลี่ยสูงสุด	พิสัย	จำนวน
ด้านคุณภาพของความผูกพัน	3.93	0.96	1.75	4.83	3.08	412
ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตร	3.57	1.04	1.77	5.00	3.23	412
ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตร	3.64	1.07	1.54	4.62	3.08	412
ความผูกพัน โดยรวม	3.71	0.36	1.69	4.63	2.94	412

จากตารางที่ 4 แสดงว่าสถิติระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยมีค่าเฉลี่ยความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร โดยรวมทุกด้าน เท่ากับ 3.71 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.36 ส่วนความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตรในแต่ละด้านนั้น นิสิตมีค่าเฉลี่ยความผูกพันสูงสุดในด้านคุณภาพของความผูกพัน คือมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.93 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.96 และมีค่าเฉลี่ยความผูกพันต่ำสุดในด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตร คือมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.57 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.04

ตารางที่ 5 จำนวน ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และพิสัยของกลุ่มตัวอย่างตามระดับความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร แบ่งตามค่าเฉลี่ยความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร โดยรวม จากค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง เท่ากับ 3.71

ความผูกพันบิคาราคาต่อบุตร	ระดับความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร					
	ความผูกพันสูงกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง n = 230 (55.63%)			ความผูกพันต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง n = 182 (44.17%)		
	$\bar{X}$	S.D.	พิสัย	$\bar{X}$	S.D.	พิสัย
ด้านคุณภาพของความผูกพัน	4.19	0.28	1.12	3.33	0.32	1.92
ด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตร	4.12	0.29	1.23	3.12	0.39	1.92
ด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตร	4.04	0.23	0.85	3.34	0.35	2.15
ความผูกพันโดยรวม	4.05	0.21	0.88	3.36	0.29	2.00

จากตารางที่ 5 แสดงว่านิตีระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อแบ่งนิตีออกเป็นกลุ่มตามระดับการผูกพัน นิตีจำนวนร้อยละ 55.83 มีระดับความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตรรวมทุกด้านสูงกว่าหรือเท่ากับค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง นิตีจำนวนร้อยละ 44.17 มีระดับความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตรรวมทุกด้านต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามตัวแปรอิสระ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิง

การปรับตัว	เพศ				P-Value
	ชาย (n=175)		หญิง (n=236)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
- ด้านการเรียน	2.56	0.35	2.54	0.40	0.632
- ด้านสังคม	2.79	0.45	2.87	0.46	0.059
- ด้านส่วนบุคคล-อารมณ์	2.96	0.33	3.03	0.39	0.160
- ด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	3.26	0.39	3.44	0.39	0.123
- การปรับตัวโดยรวม	2.90	0.30	2.95	0.33	0.226

เปรียบเทียบ โดยใช้วิธี unpaired t-test

จากตารางที่ 6 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวระหว่างนิสิตเพศชายและนิสิตเพศหญิงโดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านส่วนบุคคลและอารมณ์ และด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p>0.05$ )



ตารางที่ 7 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวของนิสิตกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แตกต่างกัน

การปรับตัว	ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน								P-Value
	≥ 3.00 (n=176)		2.50 – 2.99 (n=130)		≤ 2.49 (n=72)		ไม่ระบุ (n=34)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
- ด้านการเรียน	2.65	0.35	2.44	0.40	2.46	0.35	2.55	0.33	0.000**
- ด้านสังคม	2.90	0.45	2.79	0.49	2.74	0.41	2.84	.0.42	0.050**
- ด้านส่วนบุคคล- อารมณ์	3.03	0.39	2.98	0.33	2.96	0.35	3.00	0.43	0.347
- ด้านความผูกพัน กับสถานศึกษา	3.38	0.41	3.26	0.37	3.25	0.34	3.29	0.39	0.019**
- ปรับตัวโดยรวม	2.99	0.32	2.87	0.33	2.85	0.28	2.96	0.28	0.001**

เปรียบเทียบ โดยใช้วิธี ANOVA

จากตารางที่ 7 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวโดยรวมทุกด้านระหว่างนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแตกต่างกัน พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 เมื่อพิจารณาการปรับตัวในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนด้านสังคมและด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นด้านส่วนบุคคลและอารมณ์ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p>0.05$ )

จากนั้นจึงทำการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการปรับตัวรวมทุกด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ดังแสดงในตารางที่ 8

**ตารางที่ 8** การเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการปรับตัวรวมทุกด้านเป็นรายคู่ในแต่ละผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	$\geq 3.00$ ( $\bar{X} = 2.99$ )	2.50-2.99 ( $\bar{X} = 2.87$ )	$\leq 2.49$ ( $\bar{X} = 2.85$ )	ไม่ระบุ ( $\bar{X} = 2.96$ )
สูง	-	-0.12*	-0.14*	-0.30
ปานกลาง	-	-	-0.17	0.91
ต่ำ	-	-	-	0.11
ไม่ระบุ	-	-	-	-

ทดสอบโดยใช้วิธี LSD-test

จากตารางที่ 8 พบว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวรวมทุกด้านแตกต่างจากนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2.50-2.99 และนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.49 อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมากกว่าหรือเท่ากับ 3.00 มีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่านิสิตที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับอื่น ๆ

**ตารางที่ 9** เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวของนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน

การปรับตัว	สาขาวิชาที่ศึกษา								P-Value
	วิทย์-กายภาพ (n=87)		วิทย์-เทคโนโลยี (n=132)		มนุษยศาสตร์ (n=34)		สังคมศาสตร์ (n=159)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
- ด้านการเรียน	2.61	0.40	2.55	0.36	2.47	0.30	2.52	0.39	0.210
- ด้านสังคม	2.83	0.46	2.76	0.47	2.86	0.33	2.90	0.47	0.800
- ด้านอารมณ์-ส่วนบุคคล	2.99	0.29	3.01	0.35	2.92	0.28	3.02	0.43	0.583
- ด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	3.34	0.37	3.32	0.35	3.24	0.25	3.30	0.46	0.670
-ปรับตัวโดยรวม	2.94	0.30	2.91	0.31	2.88	0.23	2.94	0.34	0.639

เปรียบเทียบโดยใช้วิธี ANOVA

จากตารางที่ 9 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวระหว่างนิสิตที่ศึกษาในสาขาวิชาวิทยาศาสตร์-ชีวภาพ วิทยาศาสตร์-เทคโนโลยี มนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ โดยรวมทุกด้าน และในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านส่วนบุคคลและอารมณ์ และด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p>0.05$ )

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวของนิสิตกับลักษณะสถานศึกษา ก่อนเข้ามหาวิทยาลัยที่แตกต่างกัน

การปรับตัว	ลักษณะสถานศึกษาก่อนเข้ามหาวิทยาลัย						P-Value
	ชายล้วน (n = 65)		หญิงล้วน (n = 103)		สหศึกษา (n = 244)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
- ด้านการเรียน	2.53	0.37	2.53	0.39	2.56	0.37	0.763
- ด้านสังคม	2.78	0.35	2.83	0.48	2.85	0.46	0.606
- ด้านอารมณ์-ส่วนบุคคล	2.89	0.35	3.02	0.37	3.03	0.37	0.022**
- ด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	3.19	0.40	3.32	0.42	3.34	0.39	0.017**
- ปรับตัวโดยรวม	2.87	0.31	2.93	0.33	2.94	0.31	0.089

เปรียบเทียบ โดยใช้วิธี ANOVA

จากตารางที่ 10 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวโดยรวมทุกด้านระหว่าง ลักษณะสถานศึกษาเดิมที่แตกต่างกันของนิสิต พบว่า ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p>0.05$ ) เมื่อพิจารณาการปรับตัวในแต่ละด้าน พบว่า ด้านการส่วนบุคคลและอารมณ์ และด้าน ความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 ส่วน ด้านการเรียน และด้านสังคมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p>0.05$ ) จากนั้นจึงทำการ ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ของการปรับตัวรวมทุกด้านที่มีความแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติ ดังแสดงในตารางที่ 11

**ตารางที่ 11** การเปรียบเทียบผลต่างของคะแนนการปรับตัวรวมทุกด้านเป็นรายคู่ในแต่ละลักษณะของสถานศึกษาเดิม

ลักษณะสถานศึกษาเดิม	ชายล้วน ( $\bar{X} = 2.87$ )	หญิงล้วน ( $\bar{X} = 2.93$ )	สหศึกษา ( $\bar{X} = 2.94$ )
ชายล้วน	-	-0.79	-0.97*
หญิงล้วน	-	-	0.18
สหศึกษา	-	-	-

ทดสอบโดยใช้วิธี LSD-test

จากตารางที่ 11 พบว่า นิสิตที่จบการศึกษาจากสถานศึกษาเดิมที่เป็นสหศึกษามีค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวรวมทุกด้าน แตกต่างจากนิสิตที่จบการศึกษาจากสถานศึกษาเดิมที่เป็นชายล้วนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยนิสิตที่จบการศึกษาจากสถานศึกษาเดิมที่เป็นสหศึกษามีความสามารถในการปรับตัวได้ดีกว่านิสิตที่จบการศึกษาจากโรงเรียนชายล้วน

ตารางที่ 12 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวระหว่างนิสิตที่อาศัยอยู่กับครอบครัว และไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว

การปรับตัว	ลักษณะการพักอาศัย				P-Value
	อาศัยอยู่กับครอบครัว (n=283)		ไม่ได้อาศัยอยู่กับ ครอบครัว(n=127)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
- ด้านการเรียน	2.54	0.38	2.57	0.38	0.592
- ด้านสังคม	2.85	0.44	2.80	0.49	0.100
- ด้านส่วนบุคคล-อารมณ์	3.02	0.37	2.97	0.37	0.500
- ด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	3.30	0.39	3.33	0.39	0.810
- ปรับตัวโดยรวม	2.93	0.31	2.92	0.33	0.88

เปรียบเทียบ โดยใช้วิธี unpaired t-test

จากตารางที่ 12 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยการปรับตัวระหว่างนิสิตนิสิตที่อาศัยอยู่กับครอบครัวและนิสิตที่ไม่ได้อาศัยอยู่กับครอบครัว โดยรวมทุกด้านและในแต่ละด้าน ได้แก่ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านส่วนบุคคลและอารมณ์ และด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย พบว่าไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ( $p>0.05$ )

**ตารางที่ 13** เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยระดับความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร กับการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

การปรับตัว	ระดับความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร				P – Value
	สูง (n = 230)		ต่ำ (n = 182)		
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.	
- ด้านการเรียน	2.59	0.42	2.50	0.32	< .001**
- ด้านสังคม	2.92	0.48	2.74	0.42	< .001**
- ด้านส่วนบุคคล – อารมณ์	3.09	0.38	2.88	0.31	< .001**
- ด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	3.38	0.39	3.22	0.38	< .001**
- ปรับตัวโดยรวม	3.00	0.33	2.83	0.28	< .001**

เปรียบเทียบ โดยใช้วิธี unpaired t-test

จากตารางที่ 13 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยคะแนนการปรับตัวโดยรวมทุกด้านระหว่างระดับความผูกพันของบิคาราคาต่อบุตร พบว่าการปรับตัวในทุกด้าน นั่นคือ ด้านการเรียน ด้านสังคม ด้านส่วนบุคคลและอารมณ์ ด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย และทุกด้านโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

ตอนที่ 3 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรกับ  
คะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัยของนิสิตทั้งรายด้านและโดยรวม

ตารางที่ 14 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างระดับคะแนนความผูกพันของบิดามารดา  
ต่อบุตรด้านคุณภาพของความผูกพันกับคะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความ ผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรด้านคุณภาพ ความผูกพันกับ	n	r
การปรับตัวด้านการเรียน	412	.117*
การปรับตัวด้านส่วนตัวและอารมณ์	412	.202*
การปรับตัวด้านสังคม	412	.167*
การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	412	.135*
การปรับตัวโดยรวม	412	.199*

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ( $p < .001$ )

จากตารางที่ 14 แสดงว่าคะแนนความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรด้านคุณภาพความ  
ผูกพันมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียน ด้านส่วนตัวและอารมณ์ ด้านสังคม ด้านความ  
ผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย และการปรับตัวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่  
ระดับ .001



**ตารางที่ 15** ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างระดับคะแนนความผูกพันของบิตามารดา  
ต่อบุตรด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตรกับคะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

ความสัมพัทธ์ระหว่างระดับคะแนนความ ผูกพันของบิตามารดาต่อบุตรด้านการ ส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตร	n	r
การปรับตัวด้านการเรียน	412	.242***
การปรับตัวด้านส่วนตัวและอารมณ์	412	.323*
การปรับตัวด้านสังคม	412	.352*
การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	412	.279**
การปรับตัวโดยรวม	412	.379*

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ( $p < .001$ )

\*\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ( $p < .01$ )

\*\*\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ( $p < .05$ )

จากตารางที่ 15 แสดงว่าคะแนนความผูกพันของบิตามารดาต่อบุตรด้านการส่งเสริมความเป็นตัวของตัวเองของบุตรมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านส่วนตัวและอารมณ์ ด้านสังคม และการปรับตัวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ยกเว้นความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมายที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการปรับตัวด้านการเรียนที่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**ตารางที่ 16** ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างระดับคะแนนความผูกพันของบิดามารดา  
ต่อบุตรด้านการสนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตรกับคะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความ ผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรด้านการ สนับสนุนทางด้านอารมณ์แก่บุตร	n	r
การปรับตัวด้านการเรียน	412	.136**
การปรับตัวด้านส่วนตัวและอารมณ์	412	.189*
การปรับตัวด้านสังคม	412	.365*
การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	412	.298*
การปรับตัวโดยรวม	412	.309*

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ( $p < .001$ )

\*\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ( $p < .01$ )

จากตารางที่ 16 แสดงว่าคะแนนความผูกพันของบิดามารดาต่อบุตรด้านการสนับสนุน  
ทางด้านอารมณ์แก่บุตรมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านส่วนตัวและอารมณ์ ด้านสังคม ด้าน  
ความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย และการปรับตัวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทาง  
สถิติที่ระดับ .001 และมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ  
.01

ตารางที่ 17 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างระดับคะแนนความผูกพันของบิตามาราคาค่อบุตร โดยรวมกับคะแนนการปรับตัวในมหาวิทยาลัย

ความสัมพันธ์ระหว่างระดับคะแนนความผูกพันของบิตามาราคาค่อบุตร โดยรวม	n	r
การปรับตัวด้านการเรียน	412	.197*
การปรับตัวด้านส่วนตัวและอารมณ์	412	.288*
การปรับตัวด้านสังคม	412	.347*
การปรับตัวด้านความผูกพันกับสถานศึกษา	412	.280*
การปรับตัวโดยรวม	412	.352*

\*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ( $p < .001$ )

จากตารางที่ 17 แสดงว่าคะแนนความผูกพันของบิตามาราคาที่มีต่อบุตรโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการปรับตัวด้านการเรียน ด้านส่วนตัวและอารมณ์ ด้านสังคม ด้านความผูกพันกับสถานศึกษาและมุ่งมั่นในเป้าหมาย และการปรับตัวโดยรวม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001